

SLOVENSKI NAROD.

Shaja vsak dan zvečer, teden dni in prazniki... (text continues with subscription rates and administrative information)

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posredništvo številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Katoliška cerkev je pravična vsem narodom.

Tako je zatrjeval v svojem zadnjem pastirskem pismu na duhovščino praške nadškofije kardinal dr. Skrbensky in isto zatrjujejo z veliko emfazom dan na dan naši klerikalni listi, na čelu jim kolega »Slovenec«. Da je to samo gola fraza, ali bolje rečeno dobro premišljena laž, s katero se sleparijo lahkoverni in ne samostojno misleči ljudje vseh narodov, da se pridrže v okovih rimskega klerikalizma, smo že imeli priložnost nešteto krat nepobitno dokazati. Zlasti mi Slovenci smo morali v neštevilnih slučajih prav bridko občutiti na svoji lastni koži, kako pravična je nam in našim opravičenim težnjam in stremljenjem katoliška cerkev. V celi Avstriji in morda v celi Evropi ni naroda, ki bi bil tako brutalno in barbarsko tlačjen, zatiran in poniževan od vseh mogočih faktorjev, kakor naš ubogi narod slovenski. Katoliška cerkev sebe s ponosom imenuje zaščitnica zatiranih, zatočišče slabih in tlačjenih. Nas Slovence se neusmiljeno in brezobzirno zatira, tlačiti in zapostavlja, odreka se nam celo pravica do borgega golega življenja, a cerkev, ta skrbna mati vseh onih, ki trpe krivico, ki so preganjani in zaniževani, ne zgane niti z mezinem, da bi nam pomagala, da bi nas varovala krivice in ščitila pred nasilnostmi. Nasprotno! Cerkev ni dostojanstveniki, to so škofje, ki reprezentujejo cerkev, ne trpe samo ravnodušno in hladnokrvno, da se nas z vseh strani pritiskuje ob steno, ampak ti možje božji, katerim bi morala biti pravica nad vse, segajo v roko našim sovragom in pomagajo gaziti in teptati pravice onih Slovencev, katere bi morali v smislu vzvišenih nauk Kristovih, ki je rekel: »Pridite k meni vsi vi, ki ste zatirani in trpite krivico«, ščititi in braniti. V Trstu se podi pod pokroviteljstvom škofa Nagla slovensčina iz cerkve, v Istri je škof Flapp

z nasilstvom in intrigami zatrl slovensko bogoslužje in na Kranjskem in Štajerskem se hoče omejiti ona itak minimalna raba slovenskega jezika v bogoslužju in iztisniti slovensko petje iz cerkve. Na Koroškem ni škof Kahn nikdar prikrival, da je odločen nasprotnik slovenskih teženj, in nikdar ni zamudil prilike, kadar je bilo treba, četudi prikrito in naskrivoma, nastopiti proti Slovincem in jim dati čutiti svojo pest. Mi smo že imeli šestokrat priliko osvetliti Slovincem sovražno nastopanje škofa Kahna ter s konkretnimi dokazi pokazati, kakšen »prijatelj slovenskega naroda« je ta nemški katoliški škof. Navzlic temu, da smo o njem izrekli svojo sodbo na podlagi nepobitnih dokazov, ki so morali prepričati vsakogar, komur še ni otemnel razum in ki še ni izgubil vsak narodni čut, vendar so se še našli med Slovenci ljudje, vendar so še bili med nami slovenski časopisi, ki so si upali braniti tega moža in ga proslavljali kot uzornega cerkvenega kneza, kateremu je pravičnost in nič kakor pravičnost njegova najvišja zapoved in ki v enaki ljubezni in naklonjenosti objema vse svoje mu v oskrb izročene ovčice brez razlike narodnosti.

Te hlapčevske duše je sedaj škof Kahn sam udaril po zobeh, ko je vrvel krinko z obraza, ki ga je predstavljal kot moža pravičnega, visoko stoječega nad političnimi boji in političnimi strastmi!

Do sedaj je še vsak škof, najsi je bil še tako zagrizen nasprotnik slovenskega naroda, vsaj na zunaj varoval svoj dekorum in se ni še nobeden udeležil javnih političnih demonstracij, naperjenih proti Slovincem. Škof Kahn pa je pretekli torek z vihrajočim praporom javno prešel v nemškonalni tabor in se aktivno udeležil one akcije, ki stremi za tem, da se oropajo koroški Slovenci vseh pravic, da se jim ukrade še oni minimum istih, katere so še uživali dosedaj.

Škof Kahn doslej navadno ni zahajal k sejam deželne zbor. V

torek pa je vedel, da se bode v deželni zbornici uprizorila politična demonstracija proti onim 130 000 Slovincem, ki bivajo na Koroškem in katerim bi tudi on moral biti pravičen in ljubeč pastir; vključ temu je prišel k seji, ne oziraje se na takt in dostojnost, katero bi bil dolžan varovati napram tretjini svojih vernikov.

In to je največja grdobija, da se ta katoliški škof, ta baje nepristranski in pravični zaščitnik vseh svojih vernikov, ni udeležil samo pasivno te seje, ampak da je celo s svojo upljudno besedo posegel v debato, pa ne da bi morda svojo avtoriteto branil teptane pravice Slovencev in dvignil bojno kopje proti krivici in nasilstvu, ampak da bi stežjo svojega dostojanstva in svoje besede podprl brutalno, barbarsko in vsem državnim in naravnim zakonom v obraz bijočo akcijo, da se slovenski jezik zatre na Koroškem. Kakor dr. Pupovac, ta hrvaški renegač, ki pa je bil izvoljen za poslanca s pomočjo slovenskih glasov, tudi škof ni našel niti jedne obrambne besede, temveč tudi on je brez pridržka priznaval in, glasujoč za Burgerjevo resolucijo, zajedno z nemškimi nacionalci zahteval, da se slovenskim sodeželanom vzamejo vse pravice in se slovenski jezik za vselej izžene s Koroškega. Škof si je bil v svesti važnosti tega svojega koraka, vedel je dobro, da bo njegov glas, ako se udeleži debate in glasuje za nemško resolucijo, izdalna pristojnem mestu kot glas katoliškega dostojanstvenika, ki se ne udeležuje drugače narodnostnih bojev, kakor če je nujno potrebno, in ki vedno zagovarja pravico pred krivico, morda več kakor glasovi vseh drugih skupaj, baš radi tega se je udeležil te seje, zato je tudi odobral celo akcijo in glasoval za ono resolucijo! S tem pa je tudi odkrito pokazal, da je prav

tako strupen nasprotnik slovenskega naroda in njegovih stremljenj, kakor drugi nemški nacionalci, ako še ne hujši, in da ne tli v njegovem srcu niti iskrica pravičnosti in pravicoljubnosti. Škof Kahn se je pokazal v vsej svoji nagoti in nastopil proti našim upravičenim težnjam na način, da je vsakega rodoljubnega Slovence moral zabezbiti v srce in izzvati najsilnejše ogorčenje, navzlic temu ni našel »Slovenec«, ki se vedno ponosno bije na prsa in zatrjuje, da je edini narodni slovenski list, niti ene besedice, da bi ožigosal ta nečuvni nastop katoliškega škofa, ampak je izvršil vočigled tega najpodlejšo lumparijo, poročajoč svojim bralcem, »da je škof Kahn izrekel mnenje, da se bo to gibanje sčasoma razjasnilo. Ali se more še tak list, ki nima niti ene zle besede za tako nezaslišno protislovensko postopanje katoliškega škofa, ki pastiruje v svoji vladikovini tudi tretjini Slovencev, imenovati naroden in slovenski? — Ali more biti tak list še naroden, ki priporoča, da bi nam bili takšni katoliški škofje tudi voditelji in politični?«

Škof Kahn je nam jasno pokazal, kaj imamo mi Slovenci pričakovati od vsem narodom pravične katoliške cerkve; to je prav, bodo se nam vsaj odprle oči, da bomo tudi mi uredili svoje postopanje tako, da nam ne bode več mogla škodovati — pravična katoliška cerkev!

Deželni zbori.

Seje dne 5. novembra.

Štajerski deželni zbor. Pogajanja med večino in manjšino zaradi volilne reforme so se razbila. Večina je vložila vsled tega že omenjeni predlog, ki zahteva 71 poslancev, namreč za 8 novih mandatov v splošni kuriji več. Nasprotno pa je vložil tudi baron Rokitskiy v imenu manjšine nov predlog za vo-

lilno reformo, ki zahteva 75 mandatov, in sicer naj ostanejo dosedanje skupine nespremenjene, na novo pa se ustanovi 4. kurija z 11 mandati, od katerih naj dobe mesta in trgi 3, kmečke občine pa 8 mandatov. Tudi ta načrt obsega tajno in direktno volitev. Deželni glavar je prečital oboja načrta. Predlog večine je utemeljeval posl. Walz, onega manjšine pa posl. Hagenhofer. Oba načrta sta se potem izročila političnemu odseku. Posl. Kočevar je utemeljeval svoj predlog glede obzidave dravskega nabrežja med Ormožem in Ptujem. Drava je v tem kraju že odnesla 300 oralov zemlje ter je sedaj že železniška proga v nevarnosti. Pri razpravi glede zvišanih naklad na vino za mesto Gradec se je vnela daljša debata. Gradec hoče pobirati namesto dosedanje 40 odstotne mestne naklade kar po 5 K od hektolitra vina. Proti je govoril med drugimi tudi dr. Jurtela kot zastopnik vinorejskih krajev. Proti predlogi so glasovali vsi zastopniki kmečkih občin. Posl. prof. Lambert je predlagal, naj se izda nova službena pragmatika za deželne uradnike z disciplinarnim redom vred.

Koroški deželni zbor. Občina Paternion prosi za zgradbo dveh mostov čez Dravo. Za deželne in subvencionirane ceste se je izdalo v tekočem letu nad 420.000 K. Mestni občini Velikovec se je dovolilo 16.000 K deželne prispevka za zgradbo meščanske šole.

Istrski deželni zbor je sprejel v 4 urni debati med obstruiranjem manjšine zakonski načrt o pobiranju deželne naklade na pivo.

V bukovinskem deželnem zboru tudi ni sporazumljenja. Večina ima neko afero s poslancem Floudorjem. V imenu svobodomiselnih strank je predlagal posl. Onciul nujno, naj se preide preko te zadeve k razpravi o deželnem proračun Ker deželni glavar tega ni dopustil, izjavili so Romuni in armenski Poljaki, da se dotlej ne

LISTEK.

Črtice.

Spisala Zofka Jelovškova.

Sovraštv.

Razgovarjali so se o simpatiji in antipatiji, o ljubezni in sovraštvu. »Ah, kaj! jaz imam vse ljudi rad,« je rekel nekdo. »Jaz samo tiste sovražim, ki mene sovražijo,« — je govoril drugi. »A jaz potrebujem maščevanja, ostrega, krutega, potem mi je dobro; potem vsem odpustim, vse pozabim, kar so mi storili žalega,« je menil tretji. Četrti je molčal. »A kaj mislite vi?« so ga vprašali. »Jaz? Jaz sovražim samo enega človeka na svetu. In če bi se tisočkrat zmaščeval nad njim, če bi uničen in ponižan ležal pred menoj, ne odpustil bi mu. Moje sovraštv ne pozna odpuščanja. »In zakaj ga tako sovražite? Kaj vam je učinil?« »Kriv je, da je ura v mojem

življenju, katero bi za največjo ceno, — ako bi bilo mogoče! — izkopal, izžgal, iztrgal iz svojega spomina. Kriv je, da je ura v mojem življenju, na katero mislim s kesanjem in sramoto. Kadar se spomnim nanj, spomnim se ob enem, da je v mojem življenju nekaj, za kar me je sram pred svojo dušo, kar si ne bom nikoli odpustil! ... A on je kriv! ... Naj bo proklet!«

Zagledal se je nekam daleč in njegove oči so bile polne žalosti in mrznje.

Svetilka.

Po dnevi se vsa bliska, gosposka je in elegantna. Na najboljšem mestu stoji na moji pisalni mizi in je kras cele sobe.

»Kako krasna svetilka,« pravijo moje znanke, kadar pridejo k meni.

Da, lepa je in se zna pokazati, postaviti, vzbujati pozornost. Njeni posrebeni kovinski deli se iskrijo, veliki cilindri se bliska, kakor velika, prozorna pena, zelena kroglica je pol zastrta z zeleno, čipkasto izrezljano svilo. Postavlja se.

Mnogo bi človek pričakoval od nje. Ali zvečer, kadar jo prižgem, se jezim. Ne morem reči, da ima lepo, svetlo luč. Čisto klaverno gori, slabe volje in jezljivo. Oči me bole vsak večer. Včasih se spomni in se trese, plapola, kakor da bi stala v vetru. In smrdi; vsa soba že polna grdega petrolejevega smradu. In kadi se, da je cilindri za polure že ves črn. Popravljam, čistim, privijam ali vedno ista smrdeča, krmežljava, zakajena luč.

A tako je lepa, elegantna, prijetna za oko.

Zdaj jo že nekaj večerov ne prižgam več.

Taka je, kakor nekateri ljudje. Toliko obetajo na prvi pogled, gore premaknejo misli, trdi so, kakor kremen, čisti, brez madeža, kakor zlato, — ali če pride res kaj, niso za rabo, — slabiči, ljudje za parado, za fraze, za postavljanje, — ali drugače za nič, pod milim Bogom za nič!

A toliko slepe prvi hip, slepe, kakor moja svetilka na mizi, ki je dika moje sobe, elegantna in fina, — le samo sveti ne ...

Vrtar.

Na dvorišču je stalo nekaj žensk. Vrtarjeva žena je pripovedovala, da je njen mož danes v noči bljuval kri.

»Že zopet!« so se čudile ženske.

»Da, Bogu bodi potoženo,« je dejala vrtarica in si obrisala je predpasnikom obraz. »Strašanska vročina!« je vzdihnila.

»V resnici, grozna,« so pritrjevale ženske in se razšle. Bilo je v prvih urah popoldanskih in človek je bil len in zaspan.

V vrtarjevem stanovanju je bilo hladno in temno. Dišalo je po zdravilih. Pri odprtem oknu je sedel bolnik in kašljal.

»Zakaj si jim pravila?« je vprašala svojo ženo, ko je vstopila v sobo.

»Kaj pa?« je vprašala nazaj.

»Da sem ..., da sem ..., da sem slab in da sem bljuval kri!« Njegov glas se je tresel, kakor blede, suhe roke, ki so mu ležale na kolnih.

»I no, saj je res! Zakaj bi lagala in skrivala? Ti si pa res čuden!«

je dejala in se zasmejala — skoro malo preglasno.

Tiho je bilo potem, samo bolniku je zdrknila solza po licu nizdol v rumeno, redko brado.

Kaj so morali res vsi vedeti, da je bolan na smrt, kaj so morali biti vsi poučeni, kako umira, da računajo ta strašen in ostuden račun: kako dolgo še zdrži, kdaj ugasne?!

Skoro sovražno je pogledal ženo, potem se je mračen, brezupen, zatopljen v črne, moreče svoje misli, obrnil zopet proti pustemu, praznemu dvorišču.

Zdaj ga spoštujem.

Ni bil nič posebnega, izvanrednega, — nasprotno, kdor ga je poznal, je govoril o njem z dobrohotnim nasmehom: »Ta človek! ...« kar je imelo pomeniti: »Ne, to je res, duhoviti ni!«

Večkrat sem prišla z njim v dotiko, ali nikoli nisem zapazila, da je kaj zanimivega na njem. Plitka duša, kakoršnih gre dvanaest na dučet.

Enkrat sva šla skupaj skozi park. Drevje je dehtelo v prijetni svežosti

vrnejo v zbornico, dokler ne zavladajo v njej redne razmere. Nato so zapustili zbornico, a glavar je moral sejo vsled nesklepnosti zaključiti.

Tisze vladni program.

Novo ogrsko ministristvo je bilo pri poslanski zbornici neprijazno sprejeto, tem večje navdušenje mu je izkazala magnatska zbornica. Pred isto je razvil novi ministrski predsednik grof Tisza zelo obširno svoj program. Lepe besede je tu nakopičil v venec fraz, na vse strani je delal poklone, celo sicer prezirana in izrabljana Hrvaška je dobila par dobrohotnih besed.

Povedal je, da bega državni zbor že več mesecev v labirintu negotovih debat, vsled česar ne pridejo do rešitve najvažnejše deželne zadeve. Prvo nezadovoljnost so obudila zvišana vojaška bremena. Tozadevna vojna predloga se je pozneje sicer umaknila, a to položaja ni zboljšalo, ker se je vseh narodnih slojev polotila splošna in globoka razburjenost. Toda danes se more konstatirati, da so prišli na Ogrskem do nekake pomirljive točke. Iz zadnjih dogodkov se pa dasta izvajati dva nauka: 1) da v vseh slojih narodnega javnega mnenja živi želja, naj bo v skupni armadi madjarski poveljni in službeni jezik, in 2) da pa se madjarski narod pri teh svojih prizadevanjih plaši posledic globokega konflikta med krono in narodom. Sedanji armadni znaki potrebujejo revizije, reforme, da pride po njih državnoopravno stališče dežele do svoje veljave.

Potem je razpravljal o uvedanju madjarsčine v vojaška sodišča, o premeščanju ogrskih častnikov k domačim polkom, kar se bo kmalu izvršilo, o madjarskem pouku v vojaških vzgojevaliških in o ustanavljanju novih takih zavodov za madjarsko mladino, kar vse je takoroko že zagotovljeno.

Nova vlada bo pred vsem morala od zbornice do novega leta izposlovati rekrutno predlogo indemitno in proračun za leto 1903. Glavni temelj nove vlade bo politika liberalne smeri. Druga vodilna ideja mu bo narodno stališče, namreč krepka zgradba narodne države. Posebna nagost ogrskega naroda je, da respektuje (?) pravice ter kaže strpljivost (?) napram nemadjarskim državljanom. »Ne morem tajiti dejstva, da skoraj (?) polovica državljanov ni madjarske pasme.« In te drugojezične državljanke so že naši predniki sprejeli s polno ljubeznijo (?) v mejah ogrske ustave; dobili so najboljše (?) pravice, in jaz mislim, da prava ogrska narodna politika zahteva, da se te pravice varujejo in častijo ter se tudi v bodoče respektujejo ter da

z resnično bratsko ljubeznijo in simpatijo postopamo s svojimi drugojezičnimi sovržniki in vse njihove aspiracije, opravljene želje in interese pospešujemo, ki niso v nasprotju z velikimi nazori ogrske narodne države in z nedotakljivostjo dežele. Toda ravno tako je tudi potrebno, da se napram vsem tistim, ki so nevarni sovražniki ogrske države, tedaj tudi napram našim drugojezičnim sovržnikom postopa z vso strogostjo. Zahtevamo, da drugojezični naši sovržniki odbijejo od sebe nezdrave (?) elemente.

Posebno upoštevanje zasluži, ako govorimo o drugojezičnih državljanih, hrvaške sestrške dežele. Hrvaški narod je v državno-pravnem stališču od ogrskega zakonodajstva pripoznan narodnost. Ogrsko zakonodajstvo je leta 1868 prešinjeno bratske (?) ljubezni in velikodušnosti (?) rešilo hrvaškim deželam vsa vprašanja. Storiло je to, da se vezi zaupanja, ljubezni in privrženosti tembolj stisnejo. Ako preiskujem danes politične rezultate tega postopanja, moram z žalostjo konstatovati, da se še danes kaže staro sovraštvo in nesloga v bratskih deželah.

Končno je razvijal grof Tisza prav obširno razna gospodarska vprašanja. Toda ako le presodimo njegove besede o ljubezni in naklonjenosti napram nemadjarskim narodnostim, spoznamo, da so tudi novi vladi za program — fraze.

Politične vesti.

— Vsi deželni zbori se zaključijo v teku prihodnjega tedna. V tretjem novembrskem tednu se skliče državni zbor, kateremu se razun budgeta tudi predloži budgetni provizorij.

— Iz ogrskega državnega zbora. V včerajšnji seji se je novič prečitalo cesarjevo lastnoročno pismo in se vzelo na znanje. Na to se je razpravljalo o peticiji glede odpustitve vojakov-tretjeletnikov, o kateri zadnji se je razvila daljša debata. Zbornica je potem še nadaljevala razpravo o demisiji predsednika Apponyija, na kar se je seja zaključila. — V poslanskih krogih se govori, da se je situacija znatno zboljšala, ker je grof Tisza baje sklenil z neodvisno stranko kompromis, vsled katerega bode ista nadaljno obstrukcijo opustila.

— Vstaja na Balkanu. Turčija je poslanikom Avstro-Ogrske in Rusije potrdila, da je reformno spomenico sprejela, povdarjajoč, da so se reforme deloma že izvršile. Popolno izvršitev reform zavirajo vstaki odbori, katerim je na tem ležeče, da se reforme ne izvedo. O glavnih reformnih zahtevah Turčija v odgovoru docela molči in obljublja samo, da bo ugodila tirjatvi glede davčne oprostite in razpustitve ilavskih polkov. V diplomatskih krogih se

smatra ta odgovor kot popolnoma nepovoljen in kot dokaz, da Turčija nima resne volje, napraviti konec homatijam v Makedoniji. — Bolgarsko vojno ministristvo je poklicalo na orožne vaje vse one aktivne in rezervne častnike, ki so v slučaju vojne prideleni intendanturi in vojaškemu oskrbovališču. To dokazuje, da se na Bolgarskem še vedno bojé, da bi ne prišlo nepričakovano do vojne s Turčijo, in da hočejo biti za vse slučaje pripravljeni.

— Sestanek carja Nikolaja II. z Viljemom II. V sredo sta se sestala v Wiesbadenu ruski car Nikolaj II. in nemški cesar Viljem II. Navzoča sta tudi ruski zunanji minister grof Lambsdorff in nemški kancelar grof Bülow. Važnejših političnih enunciacij ni bilo nobenih. Sploh pa se je kazalo, da je bil ta sestanek dogovorjen bolj iz konvencionalnih ozirov in ni bil posvečen toliko političnim odnošajem. Dasi sta Lambsdorff in Bülow konferirala med sabo, vendar ni njihju posvetovanju pripisovati velikega pomena, ako se uvažuje, da se je Lambsdorff baš vračal iz Pariza, kjer se je s francoskim zunanjim ministrom Delcassejem natančno dogovoril o bodočem skupnem postopanju obeh zaveznih držav. Zato tudi ni bilo v občevanju obeh vladarjev in njihovih ministrov nič pristranskega, ampak vse zgolj konvencionalno.

— Nemiri v Srednji Ameriki. V Južni in Srednji Ameriki so državljanske vojne na dnevnem redu. Lani je bila revolucija v Venecueli, letos vre v Kolumbiji in drugih malih državah centralne Amerike. V Panama je že opetovano prišlo do boja med vladno armado in vstasi, ne da bi se odločila zmaga. V Kolonu vre tudi zelo opasno in se pripadniki tujih držav v veliki nevarnosti. Združene države so že poslale svojo bojno ladjo v Kolon, da štiti severnoameričanske državljanke.

— Na daljnem vztoku. Mnogo se je že pisalo o tem, da se bode Rusija umaknila iz Mandžurije, ne da bi se te vesti do danes uresničile. Kaže se marveč baš nasprotno, da hoče Rusija Mandžurijo za vedno anektirati. Zato si z vsemi silami utrjuje svoje pozicije, da jo nobena moč ne bode več mogla izgnati iz te dežele. Pravkar se poroča iz Tientsina, da je došlo v Mukden znova 10000 ruskih vojakov, ki deloma ostanejo v tem mestu, deloma pa se porazdele po drugih krajih prostrane pokrajine. Ako se upošteva, da ima Rusija skoro pol milijona vojakov v Mandžuriji, je pač gotovo, da je ni več sile, ki bi mogla pregnati Ruse iz te dežele, zlasti ker morejo po sibirski železnici v najkrajšem času postaviti še enkrat veliko vojakov na mandžursko mejo.

Opat ni mogel razumeti, zakaj da se je vojvodinja nanj tako razljutila, saj je sicer vedno odobraval njegove ukrepite, tudi če jih je storil brez njene vednosti.

— Vojvodinja mora imeti kak poseben vzrok, da se tako zavzema za tega Rovana, je menil opat, ko je sedel sam pri Margareti.

In začel je svojo sestro prav previdno, kakor je že znal, izpraševati o različnih posamičnostih, iz katerih bi mogel sklepati na ta vzrok. Margareta mu ni ničesar prikrivala, nego mu povedala, kako je vojvodinja z Rovanom rada občevala, kako ga je vedno vabila v Št. Lambert in ga sploh nenavadno odlikovala.

— To so pa jako zanimive stvari, je vskliknil opat, ko je Margareta končala svoje pripovedovanje. Zdaj šele spoznavam, kako sem bil neroden, da sem se v zadnjih mesecih tako malo zanimal za dogodke v Št. Lambertu! In obrnivši se k svoji sestri, je dejal: Kaj ne spoznavš, iz kaih vzrokov se vojvodinja tako zavzema za Rovana?

— Ne, je odgovorila Margareta.

Dopisi.

Iz Postojne. Lep lovski dan nam je dal sv. Hubertus dne 3. t. m. za svoj god. Lahka burja gonila je čez vrh Javornika ljubljansko meglo, ki se je pod vplivom solčnih žarkov zgubljevala nad Postojno. Da primerno počasti svojega patrona, priredilo je lovsko društvo „Hubertus“, katero si je, preziraje malenkostno nasprotovanje male peščice pridobilo v kratkem na Notranjskem mnogo simpatij, popoldne majhen lov, zvečer pa prijateljski sestanek v gostilni g. Arkota. Z obema prireditvama imela je društvo srečo, ako se sme pri lovu sploh govoriti o sreči. Tudi sv. Hubertus pokazal je svoje dopajenje na društvu s tem, da je koj v početku lova poslal na stojšče z godovno številko 3 lepega srnjaka, ki je seveda moral pustiti svoje življenje za društvo. Zvečer zbralo se je pa toliko prijateljic in prijateljev društva, da je primanjlovala prostora; celo iz daljne Litije prišel je drag gost. V večjo proslavo Hubertovo odzval se je vabilu za prijazno sodelovanje vedno pripravljeno postojnski salonski orkester, ki je z dovršenim svojim sviranjem najprijetnejše pospeševal živahno zabavo. Pozabiti tudi ni naših vrlih pevcev, ki so z ubranimi glasovi zapeli mnogo umetnih in domačih, in s tem mnogo pripomogli k obči veselosti. Ta večer je pokazal, da v Postojni ni še zamrlo vse družabno življenje, vsaj so bili zastopani mnogoštevilno zastopniki vseh slojev v najboljšem soglasju.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. novembra.

— Osebnosti. Zadržni instruktor za Štajersko, Kranjsko, Koroško in Tirolsko okrajni komisar dr. Miroslav Růček, je poklican v začasno službovanje v trgovinsko ministristvo in ga bo za ta čas nadomestoval okrajni komisar dr. Ljudevit Roller v Gradcu. — Polkovniku domačega pešpolka št. 17, g. Hugonu Hanelu je cesar podelil plemstvo.

— Obsodba klerikalne obstrukcije. Slovensko akademsko društvo „Ilirija“ v Pragi je, pridružujé se izjavam drugih slovenskih akad. društev, na svojem I. letošnjem obnem zboru sprejelo resolucijo, v kateri obsoja zlorabo vseučiliškeke vprašanja v kranjskem deželnem zboru v klerikalne obstrukcijske svrhe.

— Afera Jaklič. Ko smo zadnjič z dejstvi dokazali, kako malomaren učitelj je poslanec Jaklič, zadel smo s tem v črno. Jaklič je postal razburjen, nervozen. Skrbi ga, na kak način bi si pridobil nazaj oni mali ugled, katerega je vžival pri svojih stanovskih tovariših-somišljenikih, dokler ga nismo, njegovemu delovanju primerno, pokazali v pravi luči zaniknosti in lenobe. In to ga peče, skeli v dno duše. Kaj vse bi rad žrtvoval, da bi se le opral, a našega dokazovanja na more ovreči, naj tudi žrtvuje i ono, kar si je v »blaginjo ljudstva« pridobil pri dobropoljskem konsumu. Zato je moral ubrati drug tonov način. Klerikalnim poslancem je seveda prav neljubo.

— Zaljubljena je vanj, je krotaje vskliknil opat. Ko bi ne bila zaljubljena, bi se preklicano malo zmenila za tega Rovana, kajti dobro srčna ni bila nikdar.

Margareta je strmela in bridka čustva so ji zalila srce. Sama ni umela, kako da ni že prej spoznala, da je vojvodinja zaljubljena v Rovana, a sedaj ji je bilo hipoma jasno, da je opat pogodil resnico in spomnila se je na nebroj malenkostnih dogodkov, ki so to potrjevali.

Opat je bil mož, ki je v vsakem položaju z bistrim očesom spoznal, kako mu je postopati, da varuje svojo korist.

— Margareta, ti mi moraš pomagati, se je obrnil k svoji sestri. Jaz potrebujem vojvodinjo, oziroma njeno podporo. Rovana postane ljubimec stare dame —

— Ne, je rekla Margareta odločno, Rovana ne postane njen ljubimec in če bi mu darovala Šent Lambert.

— Zakaj ne?

— Zato ker ljubi drugo, je rekla Margareta.

da sedi med njimi človek, ki je tako na slabem glasu pri občinstvu, kakor Jaklič. Sramujejo se ga. To pa konsumar dobro čuti, in da bi se vsaj nekoliko opravičil, začel se je v zadnji ponedeljkovi številki »Slovenca« prati, toda ne z nasprotnimi dokazi napram našim trditvam, ampak z patentiranim obrekovanjem. V članku: Afera Jaklič, slavi in povečuje sam sebe, in se celo šteje med »odličnejše« pristaše klerikalne stranke, med katere ga pa mi nismo še nikdar prištevali. Slika se nedolžnega trpina, katerega preganja vse, bodisi šolske oblasti ali pa naša napredna stranka. O ti prirojena dobropoljska domišljija! Jaklič si predstavlja, da je on mož, pred katerim bi se mi tresli, da je mož, ki bi nam utegnil škodovati, in ker se ga bojimo, ga preganjamo. Tako domišljav more biti samo on. Ako bi hoteli njega uničiti, in če bi nam bil res teko nevaren, posluževali bi se pač drugačnih sredstev. A Jaklič, kot poslanec in konsumar, se nam še nikdar ni dozdeval taka kapaciteta, ki bi nam utegnila škodovati. Pred par leti smo šele zavedeli, da na Kranjskem eksistira neki individij, ki pri dobropoljskem konsumu prav uspešno deluje, seveda za svoj žep. Takrat smo molčali, da vidimo kako se bode vse razplelo. Ko si je bil pa sezidal vilo, postali smo malo pozornejši, kajti zelo smo se čudili, zakaj ne zidajo tudi drugi učitelji vil od prihranjenega plače. Ker so plače, učiteljske namreč, razmeroma premale, sklepali smo, da ima Jaklič štedljivo gospodinjo ali pa — konsum veliko nese. Vsled naše stare prakse se nam je zdel pa zadnji slučaj najbolj verjeten, in če smo potem vsled tega njegovo delovanje opazovali natančneje, tiči vzrok v tem, ker smo in bomo ubozega kmeta vedno svarili pred ljudmi, ki mu hočejo liki pijavke izsesati zadnjo kapljo krvi. Naši članki o šolskem delovanju Jakliča so imeli namen pokazati javnosti, da si Jaklič marsikaj dovoljuje, kar drugim učiteljem niti na misel ne pride. Ker je Jaklič na rafiniran način, s pomočjo njemu naklonjenega uradnika, šolske oblasti vodil tako za nos, da se mu dolgo časa ni za vsa njegova nedopustna dejanja skrivil najmanjši las, je bila naša dolžnost ga razkrinkati, in to v interesu njegovih stanovskih tovarišev. Večina učiteljskega pripada naši stranki, in ako bi ono videlo, da naša stranka molče gleda Jakličovo postopanje, bi bilo ogorčeno, češ, da smo preveč popustljivi in da se ne borimo. Imeli smo tedaj najboljši namen, in sicer ta, da se postave napram njemu izvršujejo tako, kakor proti drugim učiteljem. On vendar nima posebnih privilegij, akoravno je poslanec in še kaj drugega. Ker smo iskali pravice in resnice, predbaciva se nam ova duštvo. Takega predbacivanja smo že vajeni od klerikalcev, posebno pa ta

— O, vem, da je sedaj še zaljubljen v drugo, se je smehljaj opat, in sicer v tebe — le nič ne ugovarjaj, jaz vem to prav natančno — ali čim se ti poročiš z baronom Gallom, izgubi Rovana vero v pravo ljubezen in potem postane prav gotovo ljubimec starikave vojvodinje. Saj bi bil neumen, če bi ne izkoristil nagjenja vojvodinje Viride. Bogata je in vplivna in bo Rovanova ljubezen sijajno plačala.

— Ne govori vendar tako, je protestovala Margareta. Jaz ne verjamem, da bi se Rovana prodal in tudi vojvodinja ni taka, kakor jo ti popisuješ.

— Kaj hočeš mene podučevati o značaju vojvodinje Viride, mene, ki sem bil sam dosti let njen ljubimec, je s cinično odkritosrčnostjo vprašal opat. Ta trud si lahko prihraniš. Nič ne pozna vojvodinje bolje ko jaz in ker si domišljam, da tudi svet nekoliko poznam, zato sem prepričan, da postane Rovana Viridin ljubimec. To je pa zame jako nevarno, ker bo Rovana gotovo vporabil svoj vpliv proti meni.

— Vojvodinja mi je sama rekla,

svojega sočnega zelenja. Govorila sva, da govoriiva. Pripovedoval je o svojih pustolovih, — morda je lagal, — ne vem.

Potem je obmolknil in jaz sem skoro že pozabila na njegovo prisotnost, ko reče z nekim posebnim, sramežljivim glasom:

»Čudno je to, da ne morem nikdar govoriti o tem, kar me najbolj napolnjuje, kar mi je takorekoč sveto... Ne spravim iz ust. Vselej mi je, kakor bi vse, tudi to najlepše, postalo navadno in banalno, če komu povem...«

In zopet je molčal.

Jaz sem ga pogledala in zazdelo se mi je, da je drugačen človek, kakor ta, katerega sem poznala. Nehote sem mislila:

»Glej, ta ima nedotaknjeno svetišče, kjer gore tajna čustva njegove duše. Nič ne ve, nič ne sluti, kaj se godi v njegovem srcu. Nikoli ne profanira svojih svetinj z besedami. Smeti vrže pred ljudi, ali ono dragoceno, krasno, dobro, čuva, skriva...«

Skoro bi mu bila zavidala.

In od tedaj ga spoštujem.

Opatov praporščak.

Zgodovinska povest. — Spisal F. R.

XVI.

Margareta je vojvodinji odkritosrčno povedala, da je pomagala Rovanu pobegniti iz grada. Pripravljena je bila na ostru očitanja, in se zato ni mogla prečuditi, da se ji je vojvodinja začela prav presrečno zahvaljevati in jo zagotavljati, da ji te usluge nikdar ne pozabi. Izkazalo se je, da vojvodinja ni vedela ničesar o opatovem naklepu. Opat ji je bil samo povedal, da je slučajno nalletel na Rovana in se hotel z njim sprijazniti, Rovana pa da mu je grozil s smrtjo. Opat pa ni prevaral samo vojvodinje, nego tudi njene ljudi, ko jim je naročil, naj se polaste Rovana in ga spravijo v ječo zatiškega samostana.

Vojvodinje se je polastila velike nevolja do opata in ko se je naslednjega dne opat zopet pripeljal v Št. Lambert, ga vojvodinja niti sprejeti ni hotela, nego mu sporočila po Margareti, da pretrga z njim vsako občevanje in si enkrat za vselej prepoveduje njegove obiske.

Ni vse eno kakšna primes se rabi za vsakdanjo kavino pijačo. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava ima zaradi svojega posebnega proizvajanja priljubljeno v znanosti kave in je zato najbolj pripravna za prirejanje prav tako okusne kakor zdrave kave. Proti mnogoterim manj vrednim posnetkom, ki so izredno podobno zaviti, pa je treba pri nakupu vedno poudarjati ime Kathreiner in jemati tudi same izvorne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Angeljnovino milo

Marzeljsko (belo) milo.

sta najbolj koristni **štedilni mili** za hišno rabo! Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila **Pavel Seemann** Ljubljana.

Umri so v Ljubljani:

Dne 4. novembra: Ana Cepuder, gostija, 36 let, Karlovska cesta št. 7, jetika.
V hiralnici:
Dne 2. novembra: Kunigunda Avgusta Schütz, usmiljenka, 38 let, jetika.
Dne 3. novembra: Marija Slapar, kajzarjeva hči, 33 let, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 3. novembra: Angela Burlako, delavka, 37 let, Cholera nostras.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi, Dunaj, borze 6. novembra 1903

Naložbeni papirji	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	100.50	100.70
4 1/2% srebrna renta	100.30	100.50
4% avstr. krona renta	98.35	98.55
4% zлата	120.10	120.30
4% ogrska krona	98.35	98.55
4% zлата	118.85	119.05
4% posojilo dežele Kranjske	99.25	100.25
4% posojilo mesta Spjete	100.00	100.00
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.20	101.20
4% češka dež. banka k. o.	99.70	100.20
4% z. o.	99.70	100.20
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	101.15	102.10
4% pešt. kom. k. o. z	106.25	107.25
4% zast. pis. Innerst. hr.	101.00	102.00
4% ogr. centr. deželne hranilnice	100.25	101.25
4% zast. pis. ogr. hip. b.	100.00	101.00
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100.00	101.00
4% „ ind. banke	100.25	101.25
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	99.50
4% dolenskih železnic	99.30	100.30
3% juž. žel. kup. 1/2, 1/4	362.70	364.70
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100.60	101.40

Srečke od leta 1854	170.00	179.00
1860	183.00	185.50
1864	256.00	260.00
tizske	155.75	157.75
zemlj. kred. I. emisije	296.00	300.00
II.	286.00	291.00
ogrsko hip. banke	262.00	267.00
arbske & frs. 100-turske	88.00	92.00
141.50	142.50	
Basilika srečke	18.80	19.80
Kreditne	470.00	470.00
Inomoške	82.00	88.00
Krakovske	78.00	82.00
Ljubljanske	70.00	74.50
Avstr. rud. križa	53.25	54.25
Ogr.	26.66	27.66
Rudolfove	66.50	68.00
Salburške	75.50	79.00
Dunajske kom.	510.00	516.00

Delnice	88.50	89.50
Južne železnice	667.75	668.75
Državne železnice	1610.00	1619.00
Avstro-ogrsko bančne del.	672.50	673.50
Avstr. kreditne banke	735.00	736.00
Ogrske	261.50	263.50
Zavodstenske	687.00	693.00
Premogokop v Mostu (Brux)	380.50	381.50
Alpanske montan	1740.00	1765.00
Praške želez. ind. dr.	466.00	467.00
Rima-Murányi	384.00	388.00
Trboveljske prem. družbe	361.00	364.50
Avstr. orožne tovr. družbe	149.00	150.00
Češke sladkorne družbe		

Valute	11.35	11.39
C. kr. cekin	19.06	19.09
20 franki	23.46	23.54
50 marke	23.93	24.03
Sovereigns	117.17	117.37
Marke	95.35	95.55
Laški bankovci	253.25	253.75
Rubliji	4.94	5.00
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

dne 6. novembra 1903.

Termin.		za 50 kg K	7.75
Pšenica za oktober	50	6.64	
Rž „ oktober	50	5.31	
Koruza „ april 1904	50	5.52	
Oves „ oktober	50	5.52	

Efektiv. Miščneie.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 806.2. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Večrovi	Nebo
5.	8. zv.	744.2	9.8	brezveetr.	oblačno
6.	7. zv.	745.6	7.0	sl. zahod	oblačno
	2. pop.	744.6	9.8	sl. svzhod	jasno

Srednja večerajšnja temperatura: 9.8°, normalo: 6.1°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Sprejmejo se

pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošljejo pod „zavarovalni potovalci“ na upravnitvo »Slov. Naroda« (2425-16)

Za gospodično, ki obiskuje trgovski kurz, se išče pri boljši rodbini

stanovanje s hrano.

Ponudbe s pogoji upravnitvu »Slov. Naroda« (2880)

Fotografični ateljer

v kaki večji vasi ali v mestu se vzame v najem ali tudi kupi. Ponudbe upravnitvu »Slov. Naroda« pod znakom »Atelier« 2883-3

Jožef Odar mizar v Srednjivasi, Bohinj sprejme takoj (2838-5)

pomočnika.

Stenografa

z lepo pisavo, zmognega slovenske in nemške stenografije, sprejme takoj ali s 1. decembrom 1903 odvetniška pisarna Dr. Krisper & Dr. Tominšek v Ljubljani. Plača po dogovoru. (2883-1)

Usojava si vljudno naznanjati, da sva prevzela

pivarno „Reininghaus“ v Šiški

in da bodeva skrbela, da si nakloniva zadovoljnost vseh svojih gostov z vljudno postrežbo, dobro kuhinjo in z vinom lastnega pridelka iz najinih vinogradov na Dolenskem. Točila bova izključljivo le Reininghausovo marčno pivo.

Otvoritev v soboto, dne 7. t. m. zvečer z glasbeno zabavo. Sveže pečene, jeterne in krvave klobase lastnega izdelka. Mnogobrojnega obiska prosita z odličnim spoštovanjem

Ivan in Ana Filipovič, vd. Lorenz nekdanj gostilničarka pri „Združenju“ in pri „Guziju“ v Šiški. (2889-1)

Prevažanje ljudij Trst-Novi York.

Med potom se obiščejo tudi luke Palermo, Neapolj, Alžir, Gibraltar, s parniki svetovnoslavne (2878-1)

CUNARD LINE.

Prihodnji odhod iz Trsta: dne 10. novembra 1903. Parnik „Aurania“, 7268 reg. ton, opremljen z Marconijevim sistemom brezžičnega brzojava. 1200 postelj III. razreda, 300 salonskih prostorov.

Dne 15. novembra 1903. Parnik „Carpathia“, 13.555 reg. ton, opremljen z Marconijevim sistemom brezžičnega brzojava. 1600 postelj III. razreda, 400 salonskih prostorov.

Izvrstna hrana, zmerna voznina. Vozni listki do vseh luk, kjer se parnik vstavlja in tudi do glavnih postaj v notranjem Združenih držav itd.

Pojasnila in prospekte daje zastoj in franko generalni zastop za Avstrijsko: Schröder & Comp., Via Carlo Ghega št. 8, v Trstu.

Citraši!!!

Najboljše strune za vsa glasbila najslavitejšega Kirchnerjevega fabrikata se dobe samo pri Vaso Petričiču v Ljubljani. (2777-3)

„ANDROPOGON“

(Iznajdilec P. Herrmann, Zgornja Polskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in zanjama neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prahanje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. — Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele. Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu Vaso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Trnkóczy, A. Kane, E. Sark v Ljubljani in g. A. Rant v Kranju. Dobiva se tudi v Novem mestu v lekarni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. (213-28)

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi. Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-128)

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Izvrstna fina

vina v buteljah

se dobé v trgovini Edmund Kavčič Ljubljana, Prešernove ulice.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg. V soboto, 7. novembra 1903 zadnji dan razstave:

slikovita Švica

s prizori Gotthardske železnice. Od nedelje, 8. novembra 1903 do sobote, 14. novembra 1903:

Zanimiv obisk Štajerske.

Ministrstvo duhovnih, posvetnih in zdravstvenih stvari v Berlinu je to panoramo in projekcijske aparate privzelo za oddelek učil svetovne razstave v Chicagu.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina. Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem ravnateljstvo. (2892)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku. Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Pizen, Marjine-vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marjine vare, Pizen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — Proga iz Novega mesta iz Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. iz žamnika. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz žamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Čas pri in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. (1719)

Cunard-Line.

Posredna vožnja potnikov Trst — New-York.

Vozna cena za osebo Trst — New-York 185 K z vsjo postrežbo, hrano in vinom.

Odhod prvega velikanskega parnika „Aurania“ iz Trsta v torek, dne 10. novembra 1903.

Prodaja voznih kart: (2871-2) Schröder & Cie., Trst, Via Carlo Ghega Nr. 8.

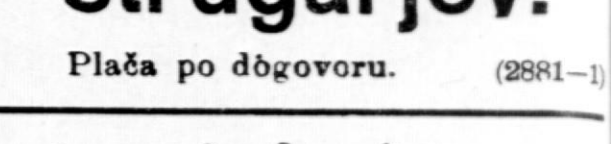
Absolviran jurist

želi takoj vstopiti v notarsko pisarno. Ponudbe na upravnitvo »Slov. Naroda«. (2882-1)

Mizarska zadruga v Solkanu pri Gorici

sprejme v delo več stavbenih mizarjev in strugarjev.

Plača po dogovoru. (2881-1)

Havra v New-York

samo 6 dni vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

Edina direktna in najkrajša črta. Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino (2-23)

oblastveno potrjena potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani, Dunajska cesta 6 blizu znane gostilne „pri Figovcu“.